

RUHRTRIENNALE

FESTIVAL DER KÜNSTE _____ 21 22 23

ПРО РУРСЬКИЙ ТРИЕНАЛЕ

Рурський триенале — мистецький фестиваль — проводитиметься з 11 серпня по 18 вересня 2022 р. Під керівництвом художнього керівника й режисера Барбари Фрай цехові приміщення, коксувальні цехи, машинні зали й відвали гірничої й металургійної промисловості перетворюються на унікальні центральні локації фестивалю.

Програма триенале включає низку заходів з таких напрямків, як музичний театр, драма, хореографія, перформанс, концертне та образотворче мистецтво.

ПРОГРАМА РУРСЬКОГО ТРИЕНАЛЕ 2022

МУЗИЧНИЙ ТЕАТР

Я йду серед гучних тіней

Жерар Грізе, Клод Вів'є, Яніс Ксенакіс, Джячінто Шелсі, Елізабет Штепплер, Петер Рундель, Klangforum Wien, Chorwerk Ruhr

11.08 – 13.08, 15.08, 18.08, 21.08 21:00, Зала століття (Jahrhunderthalle) Бохум

12.08 заключне публічне обговорення

Що визначає життя краще за думку про її кінцевість? Маленький крок через поріг наприкінці — до істини й вічності. У своїй останній роботі «Quatre chants pour franchir le seuil» (у перекладі на українську «Чотири пісні, щоб переступити поріг») композитор Жерар Грізе спочатку відправляє через поріг янгола, потім цивілізацію, голос і нарешті — людство. У своєму останньому музичному творі «Чи віриш ти у воскресіння душі?» Клод Вів'є дивиться смерті просто в очі, точно зображуючи, що відбувається невдовзі після кінця, так ніби сама смерть вплетена в життя. У музично-театральному творі «Я йду серед гучних тіней» (режисер Елізабет Штепплер, музичне керівництво Петера Рунделя) чотири жінки йдуть шляхами переходу. Вони відкривають споріднені духовні й музичні світи Джячінто Шелсі та Яніса Ксенакіса, крізь які пробивається світло метафізичного буття в земному житті.

Мова: французька, німецька з німецькими та англійськими субтитрами.

ДІМ

Сара Немцов, Генріх Горвіц, Роза Вернеке

31.08 – 04.09 + 07.09 о 20:00, турбінна зала в «Залі століття», Бохум

02.09 заключне публічне обговорення

Наче жива істота, інструментальний цикл композитора Сари Немцов «Дім» вселяється до турбінної зали бохумської «Зали століття». Музика обмацує поверхні й внутрішнє устаткування зали, надбудовує «кімнати», вповзає до «камери», відкриває «вікна» в уяву й не може знайти «двері». Мініатюри соло та

R T

оркестрові твори для арфи, флейти, кларнета, ударних та електроакустичних інструментів відтворюють складні стани спільності, усамітнення та безконтактності. Режисура та відеоробота Генріха Горвіца й Рози Вернеке зі створення інсталяційних декорацій демонтує старе, звільняючи місце для фундаменту нової утопічної конструкції. Трансформаційні квір-процеси охоплюють тіло й простір, викликають головокружіння, відлущують стіни, виносячи їхню кладку назовні.

ДРАМА

Далека земля

Артур Шніцлер, Барбара Фрай, Мартін Цегетґрубєр
20.08 + 22.08, 24.08 – 26.08 о 20:00, «Зала століття», Бохум
24.08 заключне публічне обговорення

«Далека земля» вважається однією з найвидатніших трагікомедій епохи Fin de Siècle. У ній Артур Шніцлер зображує суспільство, що втратило свої моральні орієнтири, суспільство, що використовує поняття свободи тільки для досягнення особистого успіху, що відчуває порожнечу. Водночас воно більше не прагне жодного сенсу, відмовляючись від формування спільного майбутнього. Виробництво, експансія й споживання — це три дороговказні зірки, що освітлюють усі сфери його життя. Його найвищим пріоритетом є комерційний успіх. Природа сприймається лише як територія господарювання, особисті стосунки як товар, а кожна розмова — як допит опонента, що ґрунтується на підозрі. Про задоволення в цьому суспільстві вже давно не йдеться. Цією постановкою швейцарський режисер та художній керівник Рурського триєнале Барбара Фрай продовжує співпрацю з віденським театром «Бургтеатр» та його прекрасними митцями, започатковану ще три роки тому.

Respublika

Лукаш Тварковський, Литовський національний драматичний театр
09.09 + 10.09, 15.09 – 17.09 о 19:00 – 1:00, «Зала століття», Бохум
17.09 після постановки «Рейв з різними DJ-сетями»*

Вперше ідея цієї вибухової постановки, що поєднує в собі елементи техно, кіно, хореографії, перформансу та інсталяції, виникла в литовських лісах. Упродовж тижнів група, заснована польським режисером, відеомитцем та рейвером Лукашем Тварковським, слідувала прикладу альтернативних течій попередніх епох нашої історії, долаючи сіру рутину й випробовуючи нові форми співжиття. Як наслідок, виник складний, але водночас потужний і чуттєвий образ сучасності, сформований 14 блискучими майстрами перформансу, що говорять різними мовами. «Respublika» (лат. «спільна справа») триває шість годин й дозволяє відвідувачам вільно рухатися, танцювати, релаксувати й відчувати себе частиною однієї спільноти в барі або в сауні. Зрештою рейв являє собою субкультурний спротив безсиллю нашого часу.

R _ T

Мова: литовська, англійська, німецька з німецькими та англійськими субтитрами.

***Ruhrtriennale presents The Third Room x Respublika**

Джуліана Гукстембл, Nastia, Дар'я Колосова, Лен Факі, Марсель Деттманн
17.09, вхід з 23:00, початок о 1:00, «Зала століття», Бохум

Ціла ніч разом з «**The Third Room X Respublika**»: Спільно з ессенським колективом «The Third Room» в межах Рурського триєнале 2022 в суботу 17 вересня буде проведено рейв-вечірку з міжнародним складом учасників. За пультами феноменальної «Зали століття» в Бохумі працюватимуть такі діджеї: ікона київської техносцени Nastia в перевіреному часом дуєті з Дар'єю Колосовою, міждисциплінарний митець, майстер перформансу й автор Джуліана Гукстембл, а також Лен Факі та Марсель Деттманн — піонери електронної музики та, зокрема, багаторічні резиденти берлінського нічного клубу «Berghain». «The metric for realness is moving» (Джуліана Гукстембл) чітко передає дух «The Third Room X Respublika», тому: приходьте великою компанією й не забудьте розповісти про захід друзям.

Una imagen interior – погляд зсередини

El Conde de Torrefiel

15.09 – 17.09 о 20:00, PACT Zollverein, Ессен

16.09 заключне публічне обговорення

Питання про базові конструкції дійсності, що лежать в основі нашого суспільства, знаходяться в центрі уваги останньої роботи театрального колективу «El Conde de Torrefiel» у складі Тані Байелер та Пабло Гізберта, що працює в Іспанії та Швейцарії. «Una imagen interior» (у перекладі з іспанської «Погляд зсередини»), є своєрідною поетичною спробою, поєднанням еротики й фантазії, альтернативою тим образом, що контролюють нас у щоденному житті. У межах своєї роботи колектив уже понад один рік проводить низку попередніх дослідів: так, на фестивалі Santarcangelo в Італії під час вистави під відкритим небом крізь спантеличену публіку пробігла отара овець, у той час як навколо них кружляв автомобіль. У Валенсії актори створювали аморфні форми з величезного листа пластику під електронну музику. Нарешті студенти архітектурного факультету створили тотем, а потім знищили його на сцені. Ця та решта ниток зв'язуються в єдину тканину вистави, що проводиться за участі місцевих виконавців. Її прем'єра відбудеться у травні в межах віденського культурного фестивалю Wiener Festwochen.

Мова: з текстовими проекціями німецькою та англійською мовами.

R _ T

ХОРЕОГРАФІЯ

A Plot / A Scandal

Ліджія Льюїс

12.08 + 13.08 о 20:00, 14.08 о 18:00

Турбінна зала в «Залі століття», Бохум

14.09 заключне публічне обговорення

Англійське слово «plot» означає не тільки сюжет певної історії, але й у певному контексті — ділянку землі. Водночас у цьому понятті є й щось незаконне, щось таке, що ставить під загрозу дійсний порядок, що й спонукало Ліджію Льюїс проаналізувати скандал як культурне явище. Скандали — це завжди стани неспокою, що можуть відкривати простір для фантазії й задоволення.

У своїй останній роботі Ліджія, хореограф і танцюристка, запитує, кому на користь і чиїм коштом реалізується це задоволення, а також у чому історично поєднувались поняття скандалу й «plot». При цьому Джон Лок її цікавить так само, як Хосе Апонте або Марія Олофа (Волофа), що очолила повстання рабів у Санто-Домінго у 1521 році, про яке свідчать руїни, що збереглися до сьогодні. Поблизу цих руїн жила бабуся Ліджії Льюїс, чорношкіра пані й учасниця руху опору, що володіла власною землею й досі користується великою повагою як цілителька. Переплітаючи історичні, політичні, особисті й міфічні наративи, Ліджія Льюїс намагається створити поетику заперечення на межі можливостей візуалізації.

Encantado

Ліа Родрігес / Companhia de Danças

18.08 – 20.08, 22.08 о 20:00, PACT Zollverein, Ессен

«Encantado» — це потужне перетворення страху перед розпадом у боротьбі за виживання, проти загроз для людини й природи. У своїй останній роботі Ліа Родрігес, один з найгучніших мистецьких голосів Бразилії, виводить на сцену чарівний світ «енкантадос». «Енкантадос» — це істоти, тісно пов'язані з природою, що, згідно з віруваннями автохтонних народів, блукають між небом і землею, пісочними дюнами й скелями, світом людей і тварин, наповнюючи їх містичними силами.

Як і велика кількість її робіт, створених у заснованому нею культурному центрі у фавелі Маре в Ріо-де-Жанейро, «Encantado» поєднує в собі карнавальні образи на стику між хореографією та ритуалом. Сотні різнокольорових тканин з місцевих ринків Ріо-де-Жанейро обгортають і перетворюють тіла одинадцятьох танцюристів, що рухаються під музику корінного народу гуарані/мбіа: циклічні ритми, які в минулому році автохтонне населення країни виконувало на знак спротиву на вулицях Бразилія.

R T

Hillbrowfication

Констанца Макрас / DorkyPark

25.08 – 27.08 о 20:00, вентиляторний цех, Ландшафтний парк Дуйсбург-Норд

Усі заходи з 12 років

27.08 заключне публічне обговорення

21 дітей і підлітків з Гілброу, району Йоганнесбурга, розробляють можливі й неможливі сценарії майбутнього свого міста та його мешканців. Гілброу, що колись був зразковою частиною міста, тепер відомий своєю бідністю та корупцією. У рамках проекту «Hillbrowfication» учасники розробляють свій Гілброу майбутнього. Як наслідок, виникають утопії та антиутопії геттоїзації та джентрифікації. До того ж: хто танцює, того й слово. Група обговорює прояви расизму й насильства, з якими стикається щодня, руйнуючи стереотипні наративи.

Ця робота, розроблена у 2018 р. під керівництвом берлінського хореографа Констанци Макрас спільно з танцюристами в межах місцевого цільового проекту, зачаровує своєю непереборною енергією та в гумористичний спосіб ставить під сумнів наше уявлення про устрій суспільства.

I am 60

Вен Хуй

02.09 + 03.09 о 20:00, 04.09 о 18:00, PACT Zollverein, Ессен

Тіло як архів колективної пам'яті. У своїй останній роботі Вен Хуй порівнює свій досвід життя жінки з фрагментами німих і перших звукових фільмів Шанхая 1930-х років. Свого часу ці кінокартини стали справжнім проривом. У них піддавалась критиці правляча конфуціансько-патріархальна система та виводились на екран соціальні проблеми, класова боротьба й питання гендерної справедливості. У своєму соло китайський хореограф, танцюристка й співзасновник легендарної студії Living Dance ставить питання про те, що залишилося від руху за емансипацію. У цьому творі минуле й сьогодення накладаються одне на одне, а «вписаний» у тіло досвід жінок різних поколінь, аудіо- та відеозаписи, тексти, зображення й усні розповіді переплітаються, створюючи тим самим мультимедійний документальний перформанс високої напруги.

promise me

kabinet k & hetpaleis

09.09 об 11:00, 10.09 о 18:00, 11.09 о 15:00, PACT Zollverein, Ессен

Для учнів 3-6 класу та дорослих

10.09 заключне публічне обговорення

Виконавці — п'ятеро дітей і двоє дорослих — не упускають жодного моменту протистояння: під живу музику електрогітари вони відчайдушно кидаються від одних крайнощів до інших. Забувши про застій останніх місяців пандемії, не

R _ T

терплячи байдужості, ризикуючи всім у той час, коли багато хто прагне безпеки. «promise me» оспівує безтурботність — в усій її жорстокості й красі — та розповідає нам про тугу за значущими речами, а також за шрамами, які вона залишає по собі на нашій шкірі.

Бельгійська танцювальна компанія «kabinet k» за участі Йоке Лауренса та Квінта Мансговена високо цінується у світі завдяки своїй дивовижній роботі з ансамблями різних поколінь. Після довгих місяців обмежень та відмов через пандемію ансамбль цієї давно запланованої вистави зібрався знову. А енергія, породжена новою зустріччю, дала початок пісні «promise me».

to come (extended)

Метте Інгарцен

10.09 о 20:00, 11.09 о 18:00, 13.09 + 14.09 о 20:00

вентиляторний цех, Ландшафтний парк Дуйсбург-Норд

11.09 заключне публічне обговорення

«to come (extended)» — це остання частина й кульмінація циклу робіт Метте Інгарцен «Red Pieces». У ній данський хореограф систематично досліджувала взаємодію особистої, суспільної та політичної сфер сексуальності. Часи обмеження контактів, які нам довелося пережити за останні два роки, докорінно змінили роль дотику, бажання та сексуальності. Як же сьогодні, маючи цей досвід, ми подивимось на іконографічну роботу «to come (extended)», створену п'ять років тому? 15 танцюристів експериментують з колективними формами бажання й досліджують їх з точки зору їхніх соціальних передумов. Вони розбивають систему еротики на окремі складові, досліджують сексуальні, оргіастичні та соціальні форми вираження, переосмислюють механізми бажання, показують, як поєднуються різні тіла, а також як індивідуальне розчиняється в колективному.

Через показ оголених тіл та зображення сексуальних дій рекомендований мінімальний вік для відвідування вистави складає 18 років.

ПЕРФОРМАНС

Cock, Cock... Who's There?

Саміра Елагос

26.08 о 20:00, Машинна зала, Ессен

У перформансі «Cock, Cock ... Who's There?» Саміра Елагос показує свою роботу 2016 року, наново переосмислену у зв'язку з її останнім твором «Seek Brotnance». Сьогодні берлінський режисер і перформансист ідентифікує себе як квіра, аналізуючи у цій новій версії вистави своє жіноче минуле.

Вихідною точкою є досвід сексуального насильства в інтимних стосунках та німота суспільства із цього приводу. У межах багаторічного соціального експерименту Саміра Елагос зустрічається із цисгендерними

R T

гетеросексуальними чоловіками, з якими знайомиться на сайтах знайомств Chatroulette та Tinder, щоб зафіксувати їхній погляд через об'єktiv камери, — як на себе, так і на Саміру Елагос. Вона лаконічно втілює три роки свого життя та пов'язаний з ними болісний, а також гумористичний досвід у сценічній формі, що переконливо поєднує в собі кіно, кінодокументалістику й перформанс.

Seek Bromance

Саміра Елагос

27.08 о 19:00 + 28.08 18:00, Машинна зала, Ессен

Образи, які режисер і перформансист Саміра Елагос фіксує разом зі своїм творчим партнером Кейдом Мога у «Seek Bromance», документують їхню неможливу любов у радикально особистий спосіб: від першої зустрічі до остаточного розставання. Водночас Саміра Елагос реєструє довге прощання зі своєю жіночою ідентичністю та початок подорожі в невідоме. Те, що почалося як цифрова зустріч на Facebook, стає реальністю, коли Саміра Елагос сідає на літак у Лос-Анджелесі, щоб відвідати Кейда, художника, творчість поєднує в собі поезію, перформанс та інсталяцію. Вони разом проводять три місяці під час локдауну в надзвичайно замкненому просторі, — двоє незнайомців, двоє шукачів, що борються одне за одного, за свою ідентичність, які зрештою зазнають невдачі на бінарних межах суспільного сприйняття. Залишаються тільки порожні слова «чоловік» і «жінка», звичайнісінькі пережитки минулого. «Seek Bromance» — чотиригодинний феєрверк вражень та емоцій, відзначений Срібним левом Венеційського бієнале 2022 р.

Follow Me

Be Flat

02.09/05.09/06.09 о 11:00*, 03.09 + 04.09 о 16:00, зовнішня територія об'єкту Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО «шахта Цольферайн»; місце зустрічі: соляне родовище (під відкритим небом)

Об'єкт всесвітньої спадщини ЮНЕСКО «шахта Цольферайн», Ессен

Для учнів 1-5 класу та сімей

Паркур-дует «Be Flat» досліджує територію ессенського об'єкту Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО «шахта Цольферайн», навколо соляного родовища, подалі від второваних стежин. При цьому Ворд Морт'є та Томас Декаестекер іноді буквально з ніг на голову перегортають закони природи, долаючи межі фізичного світу. Глядачі стають співвиконавцями, вулиця — сценою, фасад — лаштунками, а асфальт — танцмайданчиком! Сидячи на похідних табуретках, ми насолоджуємось паркур-перформансом «Follow Me» і вирушаємо в акробатично-авантюрну подорож буденними, але при цьому не менш вражаючими ситуаціями. Ці часом абсурдні ситуації перетворюють урбаністичне громадське середовище для нас — ситуативної спільноти «тут і зараз» — на справжній творчий майданчик.

R _ T

***Молодіжний триєнале** — це захід, що дозволяє молодій аудиторії по-різному пережити світ мистецтва й культури. У цьому році заходи, передусім рекомендовані для молоді аудиторії, не відокремлено, а включено в програму фестивалю. Такий принцип дозволяє відкрити фестиваль для глядачів різних категорій, уникнувши стереотипного сортування за поколіннями. Крім того, молодіжний триєнале має широку **програму посередництва й супроводу, зокрема, для шкіл**. До того ж, як і в 2021 р., буде проведено **TEENS IN THE HOUSE II**, програму резиденції для молоді віком від 16 років, що включатиме низку семінарів, ознайомчих екскурсій та багато інших заходів, й відбудеться з **4 по 11 вересня**. Надсилайте свої питання та реєструйтеся за адресою jungetriennale@ruhrtiennale.de.

КОНЦЕРТИ

Сонати-містерії

ВІДКРИТТЯ ФЕСТИВАЛЮ

Генріх Ігнац Франц фон Бібер

11.08 о 19:00, **різні локації**: турбінна зала в «Залі століття», Бохум; насосна у вентиляторному цеху Ландшафтного парку Дуйсбург-Норд; PACT Zollverein, Ессен

Багатогранну програму фестивалю відкриває момент концентрації й споглядання: обрані твори кожної з трьох фаз «Сонат розарію» лунатимуть у трьох місцях одночасно, поєднуючи міста Дуйсбург, Бохум та Ессен в один децентралізований резонансний простір. У фазі християнської віри виконання «Розарію» виконує роль ритуальної посудини для медитації. Неперевершені за багатством форм та віртуозністю «Сонати-містерії» Генріха Ігнаца Франца фон Бібера для скрипки й генерал-баса, написані близько 1674 р., охоплюють три етапи історії Ісуса: «радісний», «скорботний» і «славний» розарій. Його композиції вимагають від виконавців максимальної самовіддачі. Під час виконання скрипка поступово розлагоджується — дивовижна особливість, яку свого часу ніхто не зрозумів.

Organicum

Яніс Ксенакіс, Люсія Длугошевські, Сара Немцов, Мартон Іллеш, Міхаель Пельцель, Klangforum Wien, Патрік Ган

14.08 о 18:00, соляне родовище, об'єкт всесвітньої спадщини ЮНЕСКО «шахта Цольферайн», Ессен

Яніс Ксенакіс «Thallein» (1984 р.) для 14 інструментів; **Люсія Длугошевські** «Fire Fragile Flight» (1973 р.) для 17 інструментів; **Сара Немцов** «МОХ» (2019/20 рр.) для 13 музик з електронікою; **Мартон Іллеш** «Forajzok» (2021 р.) для ансамблю; **Міхаель Пельцель** «Могутня сила Яніса Ксенакіса – у вирі перетворення» (2022 р.) для 17 музик.

R _ T

Привабливість фізичних явищ завжди пробуджує художню допитливість. Так, в оркестровому творі «Fire Fragile Flight» майже забутого американського композитора Люсії Длугошевські ми ніби бачимо, як відбивається сонячне світло й мерехтить на листі, що падає. У своїй композиції «МОХ» Сара Немцов створює відчуття «ходи, ніби по моху», використовуючи незвичний непрямий метод генерування звуку. Мартон Іллеш намагається прилаштувати найрізноманітніші інструменти до людського голосу, зокрема, до тих первісних звуків, які він витворює крім слів і пісень.

Греко-французький композитор, інженер та архітектор Яніс Ксенакіс, клав в основу майже всіх своїх творів конкретні наукові системи відліку, що стало безпрецедентною практикою в історії музики, яка також реалізується в його оркестровому творі «Thalleïn» (у перекладі з грецької «розпускатися»). Завдяки використанню теорії сита в цьому творі «розпускається» ціла низка найдрібніших мотивів. За 100 років після народження Ксенакіса композитор Міхаель Пельцель у своєму новому творі «Могутня сила Яніса Ксенакіса — у вирі перетворення» міркує про потужну силу музики, що зросла внаслідок таких жорстких процесів.

Сила тяжіння й благодать

Лілі Буланже, Франсіс Пуленк, Ігор Стравинський, Chorwerk Ruhr, Бохумський симфонічний оркестр, Флоріан Гельгат

26.08 + 27.08 о 20:00, 28.08 о 18:00, машинна зала «Zweckel», Гладбек

Ігор Стравинський «Ave Maria» для хору а капела; **Лілі Буланже** «Ils m'ont assez opprimé dès ma jeunesse — Psaume 129» для меццо-сопрано, тенора, хору, оркестру та органа; **Ігор Стравинський** «Pater noster» для хору а капела; **Лілі Буланже** «Du fond de l'abîme — Psaume 130»; для меццо-сопрано, тенора, хору, оркестру та органу; **Франсіс Пуленк** «Stabat Mater» для сопрано, хору та оркестру; **Лілі Буланже** «Vieille prière bouddhique» для тенора, хору та оркестру.

Французький філософ Сімона Вейль визначила силу тяжіння й благодать як дві світові сили, яким підпорядкована душа. Завдяки цьому знанню світу Лілі Буланже є її сестрою за духом. У псалмах цієї пророчої композиторки, що померла молодою жінкою, висловлюється колективна криза богообраного народу. Вона безстрашно занурює хор у бурхливі глибини, щоб звідти він виринув нагору, до світла. У перервах під час виконання лунають два ліричні мотети Ігоря Стравинського, що є своєрідним місцем втіхи. Композитор навернувся до молитви вже літньою людиною. У той час як «Ave Maria» та «Pater noster» звертаються до материнської й батьківської сутності, Франсіс Пуленк показує Богородицю в момент найбільшої слабкості. Адже «жодна поезія [...] не є справжньою, якщо в ній немає втоми» (Сімона Вейль). У творі Лілі Буланже «Vieille prière bouddhique» людський голос долає жах цивілізації та й самої мови. Утопія — це подив із закритим ротом.

R T

Юен Шань

Майкл Рант / Schlagquartett Köln

28.08 о 18:00, соляне родовище, об'єкт всесвітньої спадщини ЮНЕСКО «шахта Цольферайн», Ессен

Запрошення знаменитого Schlagquartett Köln є продовженням плідної співпраці композитора Майкла Рант з ансамблем, що являє собою розкішний мультиінструментальний гурт, який залюбки вдається до музичних експериментів у незвичному концертному середовищі. Твір Майкла Рант для ударних та восьмиканального звуку — це справжня музична космологія, натхненна філософією даосизму. Слухачі отримують максимальний діапазон вражень — континуум природних звуків з найрізноманітнішими відтінками. Ця композиція поєднує любов автора до далекосхідних інструментів, що передається електроакустичними засобами. У 1972 р. колишній асистент та учень Гаррі Парча переїхав з Токіо на Тайвань, де, зокрема, викладав у Тайванській національній академії мистецтв. Тут він щодня відвідував Юен Шань («досконалу гору»), де займався бойовим мистецтвом «тай-ци». Першу ідею та остаточне втілення твору у 2007 р. в Кельні розділяють довгі 30 років.

Coffin Bubbles

Чая Черновін, Рафаель Сендо, П'єрлуїджі Біллоне, Ярон Дойч, ансамбль «Linea», Ялда Цамані

03.09 о 20:00, вентиляторний цех, Ландшафтний парк Дуйсбург-Норд

Чая Черновін «Knights of the strange» (2015 р.) версія для дуету електрогітари й акордеона; **Рафаель Сендо** «Coffin Bubbles Blue» (2021 р.) для електрогітари, оркестру й електроніки; **П'єрлуїджі Біллоне** «Sgorgo Y» (2012 р.) для електрогітари.

Для рок-музики, блюзу й джазу електрогітара — це більше, ніж просто інструмент. Це справжня ікона. Її потужне асоціативне звучання відкриває великі можливості для композиторів нової музики. У своїх трьох творах, написаних для електрогітари за останні десять років, один з яких він виконує разом з ансамблем «Linea», ізраїльський віртуозний електрогітарист Ярон Дойч показує, наскільки розмаїто, весело й вигадливо можна використовувати цей інструмент: У творі «Knights of the strange» Чаї Черновін електрогітара поєднується у мрійливому дуєті з акордеоном, що рухається ніби навпомацки. Рафаель Сендо навіть охоплює своєю гібридною звуковою сіткою кілька епох та культур. У своєму концерті «Coffin Bubbles Blue» він вдається до екстравагантних експериментів, поєднуючи електрогітару з теорбою, цимбалами, китайською губною гармошкою шен та електричним органом. А П'єрлуїджі Біллоне у «Sgorgo Y» майже нав'язливо концентрується на механічних деталях електрогітари. Вона приваблює його силою свого тяжіння, неначе в ритуалі дзен, не потребуючи нічого, крім лівої руки гітариста.

R _ T

Clock Dies

Джордж Льюїс, Сара Генніс, ансамбль «Musikfabrik», Бред Лубман
04.09 о 18:00, соляне родовище, об'єкт всесвітньої спадщини ЮНЕСКО «шахта Цольферайн», Ессен

Джордж Льюїс «Assemblage» (2013 р.) для флейти, кларнета, саксофона, фортепіано, арфи, перкусії, скрипки, альту та віолончелі; **Сара Генніс** «Clock Dies» (2021 р.) для флейти, кларнета, скрипки, альту, віолончелі, фортепіано та перкусії; **Джордж Льюїс** «Tales of the Traveller» (2016 р.) для солістів (будь-який інструмент), флейти, кларнета, труби, електрогітари, електричної бас-гітари, фортепіано, скрипки, альту, віолончелі та перкусії.

Джордж Льюїс є легендою нової музики США як композитор, джазовий тромбоніст, імпровізатор, піонер комп'ютерної музики, дослідник, професор та автор. Цей митець — креативний, але й критичний, філософський, але й експериментальний, — що ділив сцену з такими великими музикантами, як Каунт Бейсі, Ентоні Брекстон та Джон Зорн, визначив музичний дискурсивний ландшафт Північної Америки й привернув увагу до структур, що до сьогодні домінують у музиці.

Медитативна композиція американського пост-експериментального композитора Сари Генніс «Clock Dies» перебуває в різкому контрасті з імпульсивною музикою неочікуваних поворотів Льюїса. Цей митець з Кентуккі, на одне покоління молодша за Джорджа Льюїса, має надзвичайно широкий спектр діяльності, що, окрім компонування, імпровізації й перкусії, включає кіно і перформанс. Вона цікавиться соціополітичними та психологічними темами, такими як психоакустика або гомосексуальна ідентичність та транс-ідентичність. У творі «Clock Dies» вона запитує, що відбувається, коли циркадний годинник у людському мозку розлагоджується бодай трохи.

Забуті жертви

Галина Уствольська, Ференц Ліст, Олів'є Мессіан, Луїджі Ноно, Дуйсбурзький філармонічний оркестр, Елена Шварц
11.09 о 18:00 + 13.09 о 20:00, «Зала століття», Бохум

Олів'є Мессіан «Les offrandes oubliées» (1930 р.) для оркестру; **Галина Уствольська** «Симфонія № 1» (1955 р.) для вокалу й оркестру; **Луїджі Ноно** «Composizione per orchestra Nr. 1» (1951 р.); **Галина Уствольська** «Симфонія № 3: Ісусе Месіє, врятуй нас!» (1983 р.) для чоловічого вокалу й оркестру; **Ференц Ліст** «Від колиски до могили» (1881/82 р.) симфонічна поема № 13.

Йти до кінця означає усвідомлювати всі наслідки: біль, відчуження, але також можливість сягнути раніше невідомих сфер. У крайньому випадку це означає смерть — наприклад, для борця чеського руху опору Юліуса Фучика, пам'яті якого Луїджі Ноно присвятив свій твір «Composizione per orchestra Nr 1». Музика Галини Уствольської є радикальною до самозречення. Вона відмовлялася дотримуватися канонів соціалістичного реалізму настільки послідовно, що

R T

писала твори «у шухляду». У своїй 1-й симфонії, присвяченій страхам та знегодам дитини в капіталістичному місті, вона спробувала знайти безнадійний баланс між ідеологією й правдою. У 3-й симфонії усі спроби конформізму вже зникають.

Олів'є Мессіан також перетворює біль на звук. У «Les offrandes oubliées» піонер післявоєнного авангарду й фанатичний католик згадує про гріховно забуті жертви Христа. Колись світський лев і зірка музики, а згодом аскетичний священник, Ференц Ліст вибрав настільки ж контрастну форму для своєї останньої симфонічної поеми «Від колиски до могили», в якій життя і смерть зустрічаються віч-на-віч. Те, що наприкінці твору здається поверненням до колиски, виявляється зрілим прощанням з традиційною гармонією, перетинанням порогу в нову історичну епоху музики.

Harawi

Олів'є Мессіан, Рейчел Вілсон, Віржині Дехос

17.09 о 20:00, вентиляторний цех, Ландшафтний парк Дуйсбург-Норд

Слово «хараві» походить з мови кечуа регіону Анд та означає форму любовної пісні, що завершується смертю закоханих. У смерті любов розкривається найповніше. Французький композитор-авангардист Олів'є Мессіан використав цю трансцендентну ідею й дослідив її з різних точок зору у своїй «тристанівській» трилогії — вперше в 1945 році в циклі пісень «Harawi», що має підзаголовок «Chant d'amour et de mort — пісня любові й смерті». Усі тексти Мессіан написав сам. Це сюрреалістичні, надзвичайно чуттєві й символічні вірші, частково побудовані на явищі ономапопеї, переважно французькою мовою. У ключові моменти Олів'є Мессіан використовує слова з кечуа, не стільки через їхнє значення, скільки заради асоціативного звучання їхніх складів. У цьому Олів'є Мессіан переходить на первісно безпосередній рівень вираження, певною мірою метафізичну музику, що відтворює все безумство, відчай, нестримну силу й екстаз всепоглинаючої любові в інтерпретації сопрано Рейчел Вілсон та піаністки Віржині Дехос.

MaschinenHausMusik

Ікони та іконоборці, некроманти й вільнодумці, космонавти й рок-зірки — ось які митці беруть участь у MaschinenHausMusik 2022. Авангардистський рок-гурт «**black midi**» охоплений диким та нестримним, позбавленим будь-яких кліше духом Туманного Альбіону, юна електрогітаристка **Ава Мендоса** своїми магічними закляттями скріпляє перехід між двома світами, а швейцарська альтистка, художниця, композиторка і вокалістка **Шарлотта Гур** у різний спосіб змушує звучати голоси потойбіччя. Електронний дует «**Mouse on Mars**» вирушає на планету штучного інтелекту, а легенда електрогітари **Каспар Бретцманн** вперше представляє свій новий гурт «**Broken Spirit xx**» — тепер з довгою електричною гітарою!

17.08 о 20:00, Машинна зала, Ессен

R _ T

black midi

01.09 о 20:00, Машинна зала, Ессен

Ава Мендоса «New Spells» / Шарлотта Гуг «In Resonance with Elsewhere»

07.09 о 20:00, Машинна зала, Ессен

Broken Spirit xx

14.09 о 20:00, Турбінна зала в «Залі століття», Бохум

Mouse on Mars «AAI» live AV спільно з Dodo NKishi

Прощання

ЗАКРИТТЯ ФЕСТИВАЛЮ

Томас Гойза

18.09 о 08:00, їдальня в тополиному лісі (Pappelwaldkantine), «Зала століття», Бохум

Раннім недільним ранком під відкритим небом австрійський композитор, аранжувальник і акордеоніст Томас Гойза запрошує вас на останнє музичне вітання. Проходячи крізь різні епохи й стилі, він досліджує меланхолійний звуковий ландшафт прощальних пісень.

Додатково На знак солідарності й підтримки команда Рурського триєнале звернулася до **українських музик Алли Загайкевич та Яни Шлябанської**, що вразили публіку на останньому фестивалі, з проханням написати твір на замовлення. Відповідну інформацію буде завчасно розміщено на веб-сайті.

ІНСТАЛЯЦІЇ

ШЛЯХИ

Анна Кпок, RUHRORTER, Штефан Шнайдер, tehran re:public, loekenfranke, ДЕБЮТ: Lagartijas Tiradas al Sol, Азаде Ганье та Лісандро Родрігес
Проект у громадському місці / концепція: Альоша Бегріч 12.08 – 18.09 Бохум, Ессен, Дуйсбург'

У цьому році на Рурському триєнале триває розпочате в 2021 р. дослідження шляхів, що знаходяться за межами офіційних майданчиків. Безкоштовно, цілодобово, на трамваї, велосипеді або пішки, на самоті або разом: На заходах місцевих митців, доповнених трьома новими міжнародними поглядами на регіон, ви зможете відкрити для себе «проміжний» простір. Нові проекти були розроблені в діалозі з місцевими представниками; з екологічних міркувань організатори відмовились від поїздок.

Для участі потрібні були тільки навушники та заряджений смартфон. Кожна початкова й кінцева точка відмічені рекламним стовпом. Посилання для завантаження окремих треків див. на www.ruhr3.com/wege

R T

Інтимна революція — аудіо-винотека

Анна Папст та Матс Штауб

12.08 – 17.09, STÜH33 Бохум

12.08 + 13.08 о 17:00 + 20:00, 18.08 + 19.08 о 20:00, 20.08 о 17:00 + 20:00, 08.09 + 09.09 о 20:00,

10.09 о 17:00 + 20:00, 15.09 + 16.09 о 20:00, 17.09 о 17:00 + 20:00

Тема сексу повсюдно висвітлюється в засобах масової інформації, але відверті розмови про суть нашого бажання й наші емоційні переживання під час сексу — явище рідкісне. Митці розмовного жанру Анна Папст та Матс Штауб поставили перед собою мету знайти людей, які спробують це зробити. Усі вони впродовж свого життя були змушені або хотіли наново й свідомо навчитися сексуальності. У винному барі «STÜH33» в Бохумі на аудиторію чекає колективне й водночас глибоко інтимне прослуховування. Відвідувачам запропонують напої й навушники, й кожен з них зможе скласти меню записів з 4 «страв». Послухати пенсіонерку, що не відчувала жодного сексуального задоволення впродовж 25 років шлюбу, а тепер живе «пристойно-нестримним» життям? Або молодого гомосексуального чоловіка, який наново відкриває для себе фізичну любов після восьми років утримання?

THE HUDDLE

Катя Ауфлегер

11.08 — 18.09, площа перед «Залою століття», Бохум

У межах проєкту «THE HUDDLE» художниці Катя Ауфлегер відбувається незвичний діалог між кількома рухомими будівельними машинами, — функціонально відчуженими й наново переосмисленими. У спорт термін «huddle» означає збори команди, на яких обговорюється стратегія наступного ігрового ходу. Так само, як у власній інсталяції «Аплодисменти», де художниця змусила екскаватор енергійно плескати в долоні, Катя Ауфлегер розробляє власну звукову мову для машин. Звичний вид будівельної техніки в громадському місці здається відчуженим і викликає нові асоціації. Можливо, ця, на перший погляд, архаїчна спільнота безпосередньо пов'язана з найсучаснішими роботами? Ми просто спостерігаємо за цією взаємодією як відвідувачі чи спричиняємо її? Ось що нам належить з'ясувати під час відвідування цієї інсталяції.

Euphoria

Джуліан Роузфельдт

Відкриття 25.08 о 18:00 – 21:00, 26.08 – 10.09 о 12:00 – 19:30

Зала 5, об'єкт всесвітньої спадщини ЮНЕСКО «шахта Цольферайн», Ессен

«Euphoria» (нім. ейфорія) — це нова, мультидисциплінарна, масштабна кіноінсталяція відеохудожника й режисера Джуліана Роузфельдта, який уже вразив глядачів Рурського триенале у 2016 році своєю роботою «Manifesto».

R T

«Euphoria» — це вишуканий екскурс в історію економічної теорії, що постає як кінематографічна реконструкція про- та антикапіталістичної критики. Проект цитує оригінальні тексти відомих постатей з галузей економіки, літератури, філософії й поезії та представляє 2000-річну історію людської жадібності. Джуліан Роузфельдт перекладає складну генезу нашої неоліберальної ринкової економіки на доступну візуальну мову, комбінуючи історичні тексти зі звичними сценічними зображеннями. Такі актори, як Джанкарло Еспозіто й Вірджинія Ньюкомб, грають у фільмі сучасних персонажів, а Кейт Бланшетт «позичає» свій голос тигру, що говорить і співає. Музику до фільму написав канадський композитор Самі Мусса, а британський композитор Кессі Кіноші надав свій трек. Музичну частину розроблено спільно з Бруклінським молодіжним хором та п'ятьма найвідомішими джазовими ударниками нашого часу.

4-й тайм

Wermke/Leinkauf

17.08 – 11.09, східний корпус розподільних пристроїв, Ландшафтний парк
Дуйсбург-Норд

Відкриття 17.08 о 16:00, із середи по п'ятницю з 16:00 до 20:00, субота й неділя
з 12:00 до 20:00

Ця інсталяція дуету художників Wermke/Leinkauf показує масові сцени між політичними протестами й футбольними матчами на двох протилежних, яскраво підсвічених дисплеях стадіону. У своїй роботі Wermke/Leinkauf розглядає явище організованого руху футбольних фанатів та «ультрас» в контексті соціально-політичних протестів. Звідси й назва роботи, яка вказує на роль «ультрас», що ніби проводять 3-й тайм матчу. Ця назва також містить алюзію на безладдя за межами стадіону. «4-й тайм» — це розширений простір, у якому діють футбольні вболівальники незалежно від гри, підтримуючи протестні рухи. Матіас Вермке й Міша Ляйнкауф переконливо розкривають мобілізаційний потенціал цих груп, показуючи повну палітру почуттів — від замилювання до жаху.

ЛІТЕРАТУРА Й ДІАЛОГ

«Природа людини — література, музика, діалог»

Лукас Берфусс і гості

Про що ми говоримо, промовляючи слово «природа»? Що формує наше сприйняття й розуміння цієї так званої «природи»? Відповіді на ці питання можна знайти у найбільшому сховищі знань і досвіду людства — в літературі. Під керівництвом швейцарського письменника Лукаса Берфуса у низці діалогів і читань Рурського триєнале впродовж трьох неділей розглядатимуться три пари понять, що формують наше минуле, рухають нашим сьогоденням та визначають наше майбутнє.

R _ T

21.08 ПРИРОДА І ПРОПАГАНДА

17:00: діалог: Лукас Берфус та Александр Клозе, юрист, філософ та культуролог

19:30 читання: Сандра Гюллер / Даніель Фрайтаг (музика)
Машинна зала, Ессен

04.09 ПРИРОДА І ДЕМОКРАТІЯ

17:00 діалог: Лукас Берфус та Клаус Штек, графічний дизайнер, карикатурист та юрист

19:30 читання: Ангела Вінклер і Валентин Бутт / Роланд Саттервайт (музика)
Машинна зала, Ессен

11.09 ПРИРОДА І СВІДОМІСТЬ

17:00 діалог: Лукас Берфус та Ульріка Дреснер, письменниця

19:30 читання: Сара Санде / Малакофф Ковальський (музика)
Машинна зала, Ессен

«Вольфганг Гільбіг — монолог з кількох днів мого життя»

Корінна Харфаух, Катрін Стоян, Фелікс Кролл

08.09 о 20:00, Машинна зала, Ессен

Музичні читання

Корінна Харфаух уже вразила глядачів на Рурському триєнале у 2021 р. своєю енергійною манерою оповіді. У цьому музичному читанні в супроводі Фелікса Кролла й Катрін Стоян вона декламує тексти Вольфганга Гільбіга. Його дослідження душевного ландшафту не мають аналогів у німецькомовній літературі. Автор, що походить з Тюрингії, розповідає про війну й диктатуру, життя й смерть, буденне життя й працю в промисловому регіоні, що занепадає, про втрачену й наново віднайдену батьківщину, але передусім про те, як людина знаходить себе попри всі спокуси й погрози.

МАЙДАНЧИКИ

Бохум

«Зала століття», Бохум / «Турбінна зала» / «Ідальня в тополиному лісі»

An der Jahrhunderthalle 1, 44793 Bochum

Проїзд у громадському транспорті. Трамвай 302, 305 або 310 до зупинки «Bochumer Verein / Jahrhunderthalle»; пішки вгору парадними сходами біля «Зали століття» та ґрунтовою дорогою (прибл. 5 хв).

Проїзд на автомобілі. Крита стоянка «Westpark / Jahrhunderthalle»; навігація: An der Jahrhunderthalle, 44793 Bochum

На критій стоянці є два майданчики для стоянки із зарядною станцією для електромобілів, а також п'ять паркувальних місць для інвалідів.

R T

STÜN33, Stühmeyerstraße 33, 44787 Bochum

Дуйсбург

Вентиляторний цех Ландшафтного парку Дуйсбург-Норд
Emscherstraße 71, 47137 Duisburg

Проїзд у громадському транспорті. Від головного вокзалу Дуйсбурґа в напрямку Дінслакена (та в зворотному напрямку) на лінії міської електрички 903 до зупинки «Landschaftspark Nord», а звідти на вулицю Emscherstraße (пішки прибіл. 12 хвилин). З інформацією про маршрути ви можете ознайомитись безпосередньо на зупинці.

Проїзд на автомобілі. Навігація: Emscherstraße 71, 47137 Duisburg (Майдеріх)

Стоянка для відвідувачів розташована безпосередньо навпроти головного входу Ландшафтного парку. Паркування є безкоштовним. На стоянці передбачено два місця для зарядки електромобілів.

Ессен

Соляне родовище, об'єкт всесвітньої спадщини ЮНЕСКО «шахта Цольферайн»
Areal C, Heinrich-Imig-Straße 11, 45141 Essen

Проїзд у громадському транспорті. Трамвай 107 до зупинки «Zollverein». Пішки прибіл. 15 хвилин. Альтернативний маршрут: регіональна залізниця RB 32/35 до вокзалу «Essen Zollverein Nord» (пішки прибіл. 15 хвилин) або на автобусі 183 до зупинки «Kokerei Zollverein» (пішки прибіл. 3 хвилини).

Проїзд на автомобілі. Безкоштовні місця для паркування розташовані в зоні С (коксувальний завод), місце для паркування С: під'їзд через Арендальс Візе (Arendahls Wiese), пішки прибіл. 5 хвилин. Платні місця для паркування на паркувальному поверсі «Цольферайн»: Im Welterbe 11, 45141 Essen. На критій стоянці передбачено чотири місця для зарядки електромобілів.

Зала 5, об'єкт всесвітньої спадщини ЮНЕСКО «шахта Цольферайн»
Gelsenkirchener Straße 181, 45309 Essen

Проїзд у громадському транспорті. Трамвай 107 до зупинки: «Zollverein». Пішки прибіл. 2 хвилини. Альтернативний маршрут: Автобус 183 до зупинки: «Kohlenwäsche».

R T

Проїзд на автомобілі. Місця для паркування A1 та A2, під'їзд через Фрітц-Шупп-Алее (Fritz-Schupp-Allee) або Бульманнае (Bullmannaue).

РАСТ Zollverein, об'єкт всесвітньої спадщини ЮНЕСКО «шахта Цольферайн»

Areal B, Bullmannaue 20a, 45327 Essen

Проїзд у громадському транспорті. Трамвай 107 до зупинки «Abzweig Katernberg». Пішки прибіл. 6 хвилин. Альтернативний маршрут: регіональна залізниця RB 32/35 до вокзалу «Essen Zollverein Nord». Пішки прибіл. 7 хвилин.

Проїзд на автомобілі. Трамвай 107 до зупинки «Abzweig Katernberg». Пішки прибіл. 6 хвилин. Альтернативний маршрут: регіональна залізниця RB 32/35 до вокзалу «Essen Zollverein Nord». Пішки прибіл. 7 хвилин.

Машинна зала, Ессен

Wilhelm-Nieswandt-Allee 100, 45326 Essen

Проїзд у громадському транспорті. U17 або U11 до зупинки «Altenessen Mitte», вихід у напрямку Цехе Карл (Zeche Carl), див. вказівник «Zeche Carl». Пішки прибіл. 5 хвилин.

Проїзд на автомобілі. Навігація: Wilhelm-Nieswandt-Allee 100, 45326 Essen

Місце для паркування відвідувачів розташоване біля входу на територію. На стоянці не передбачено місць для зарядки електромобілів

Гладбек

Машинна зала «Zweckel»

Frentroper Straße 74, 45966 Gladbeck

Проїзд у громадському транспорті. Автобус 188 від вокзалу «Gladbeck West Bf» до зупинки «Maschinenhalle Zweckel».

Проїзд на автомобілі. Навігація: Frentroper Straße 74, 45966 Gladbeck
Під'їзд на місце для паркування відвідувачів розташований безпосередньо біля входу на територію. Місця для паркування є безкоштовними. На стоянці не передбачено місць для зарядки електромобілів.

Проїзд на безкоштовному автобусі. Наші послуги для вас: ми доставимо вас з головного вокзалу Ессена до машинної зали «Zweckel» у Гладбеку й назад! З докладною інформацією й можливостями бронювання ви можете ознайомитись на веб-сайті ruhr3.com/shuttle.